

[Stensballe.]

Det ærede Medlem fandt det ogsaa planløst, hvad vi foreslaar. Nej, det er det aldeles ikke. Det, vi her har foreslaaet, er ganske paa Linie med, hvad vi har foreslaaet tidligere, og hvad vort Parti før har været med til at stemme for.

Med Hensyn til Bevarelsen af Tilflytterbestemmelserne kan vi ikke følge det ærede Medlem, og paa det Omraade tør jeg heller ikke gaa med til at give Kommunalbestyrelserne en Medbestemmelsesret. Nu maa det blive saadan, at København lukkes op igen og ikke alene forbeholdes dem, der bor herinde og har boet her i en Aarrække; og det maa ikke være saaledes, at de, der ønsker at flytte herind, skal betale en meget højere Leje end de, der har boet her en Tid.

Jeg maa mene, at det, der foreslaas fra vor Side, netop giver de rigtige Overgangsbestemmelser, og jeg mener, at de maa gælde indtil 1934—35, medmindre det rent sagligt skulde kunne bevises for os eller maaske for Kommunalbestyrelserne, at Forholdene havde forandret sig saaledes indenfor den Periode, der nu er ansat, at det kan gaa an at rette paa det og ned-sætte Terminerne.

Saa vidt jeg forstod, mente det ærede Medlem, at det Forslag, vi har stillet, var planløst, navnlig fordi Nævnsinstitutionen manglede deri. Men den manglede jo ogsaa i Overgangsbestemmelserne vedrørende Provinsen. Da aabnede vi først Adgang til Forlængelse af Nævnsinstitutionernes Virksomhed en Tid og havde derefter indrettet en Overgangstid efter bestemte Regler. Det er det, vi her foreslaar: Uopsigeligheden forlænget for et bestemt Aaremaal og uden Nævnsinstitution ligesom i sin Tid for Provinsens Vedkommende.

Til sidst vil jeg gerne sige til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), at Glæden over Fortsættelsen af Restriktionerne tror jeg han bliver ene om. Der er vist i Virkeligheden ingen, som glæder sig over noget saadant. Men naar det ærede Medlem lod til at være saa glad ved dem, synes jeg, han burde have takket det konservative Folkeparti, fordi det i 1925 hjalp ham til at faa Restriktionerne forlænget indtil 1931. Det undlod det ærede Medlem. At gøre det havde, forekommer det mig, været fuldt ud paa sin Plads efter den Tjeneste, som det konservative Folkeparti øjensynlig har gjort ham paa det Tidspunkt.

Ludvig Christensen: Jeg skal ikke blande mig i den ægteskabelige Strid mellem

Venstre og de Konservative. Det er blot altid ubehageligt at overvære saadanne Stridigheder, hvor Fatter efter at have været lidt i Byen kommer hjem og faar sin Gardinpræken.

Jeg vil gerne sige til det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), at for Odenses Vedkommende deles Beundringen over, hvad der er sket, ikke af alle. Der er forskellige Opfattelser. Det er jo dog saadan, at der er en betydelig Stigning i Antallet af Lysthusbeboere omkring Odense. Der er ogsaa vedblivende mange husvilde i Odense, og Udskydningen af den arbejdende Befolkning til St. Hans Landsogn har været i ikke ringe Vækst i den senere Tid, og der har fundet en ikke uvæsentlig Lejestigning Sted. Saa Velsignelserne er til at overse. Navnlig er Udskydningen af Arbejderbefolkningen til Kommunerne udenfor selve Odense en mere naturlig Forklaring paa, at man kan miste et Mandat ved et Kommunalvalg inde i Odense.

Det var jo kendte Toner, jeg hørte af den ærede konservative Ordfører (Fritze Teisen), det var saa hjemligt, men det ærede Medlems Bedømmelse af hele dette Spørgsmaal karakteriseres derved, at det ærede Medlem har den Opfattelse, at blot vi bliver af med Huslejeloven, bliver der saa mange ledige Lejligheder, at Husejerne paa Grund af Konkurrencen tvinges til selv at overtage Istandsættelsen af Lejlighederne. Jeg tror nok, at jeg tog mig til Hovedet, da jeg hørte denne Udtalelse, og med Grund. Jeg ved nemlig ikke, hvor de Lejligheder skulde komme fra, og det har jeg aldrig kunnet faa at vide. Men det er ikke første Gang, jeg har hørt en saa dristig Paastand. Jeg har heller aldrig kunnet faa at vide, hvor vi skulde gøre af alle de Mennesker, der maatte bortvises fra Byen, for at vi kunde faa et Antal ledige Lejligheder, der kunde skabe en Konkurrence for Lejens Vedkommende, for vi maa jo af med nogle, hvis det skulde blive Tilfældet. Den Omstændighed, at Husejerne faar Lov til at sige op, medfører ikke, at der bliver en eneste Familie mindre her i Byen, ikke en eneste. Det, man maaske kunde opnaa, hvis man stillede Ejerne fuldkommen frit i en kritisk Situation, hvor Boligforholdene ikke var i Orden, fordi der manglede mange Hundrede Lejligheder, var, at Husejerne kunde sætte Lejerne saa højt op, at mange Mennesker, som før havde haft egen Lejlighed, maatte flytte sammen. Ad den Vej kunde der muligvis opnaas noget. Jeg erindrer, hvad de gamle fortæller, at her i København paa et Tidspunkt, da Arbejderbefolk-